

И туй, що пълни ме съ любовъ,
Тя тайно, може-би, прѣзира!

III.

И нека красна е она
И сини очи нека свѣтжатъ
На бѣло лице, но поетътъ
Не ще обикне тасъ мома.

1874. София .